

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ रक्षोयामणि संमतमित्यत्र ह्रस्वत्वमर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति शल्यातर्गतगंदाप० नैलकंठोये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥
 वेगेनोवाहंतं विप्रं विश्वामित्राश्रमं प्रति ॥ न्यवेदयत चाभीक्ष्णं विश्वामित्राश्रमं मुनिं ॥ ३४ ॥ तमानीतं सरस्वत्या दृष्ट्वा कोपसमन्वितः ॥ अथान्वेषत्प्रहरणं वसिष्ठांत
 करंतदा ॥ ३५ ॥ तंतुक्रुद्धमभिप्रेक्ष्य ब्रह्मवध्याभयान्नदी ॥ अपोवाहवसिष्ठस्तु प्राचीं दिशमंतं द्रिता ॥ ३६ ॥ उभयोः कुर्वती वाक्यं च यित्वा चगाधिजं ॥ ततोपवा
 हितं दृष्ट्वा वसिष्ठमृषिसत्तमं ॥ ३७ ॥ अब्रवीद्दुःखसंक्रुद्धो विश्वामित्रो ह्यमर्षणः ॥ यस्मान्मातृवंसरिच्छेष्टेवं च यित्वा पुनर्गता ॥ ३८ ॥ शोणितं वहकल्याणिरक्षो
 ग्रामाणि संमतं ॥ ततः सरस्वती शमा विश्वामित्रेण धीमता ॥ ३९ ॥ अवहच्छोणि तोन्मिश्रं तोयं संवत्सरंतदा ॥ अथर्षयश्च देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तदा ॥ ४० ॥ सरस्वती
 तथा दृष्ट्वा बभूवुर्भृशदुःखिताः ॥ एवं वसिष्ठापवाहो लोके ख्यातो जनाधिप ॥ आगच्छच्च पुनर्मार्गं स्वमेव सरितां वरा ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वतर्गतग
 दापर्वणि बलदेवती० सारस्व० द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ वैशंपायन उवाच साशमातेन क्रुद्धेन विश्वामित्रेण धीमता ॥ तस्मिंस्तीर्थवरे शु
 भ्रेशोणितं समुपावहत ॥ १ ॥ अथाजग्मुस्ततो राजानं रक्षसास्तत्र भारत ॥ तत्र तेशोणितं सर्वेऽपि वंतः सुखमासते ॥ २ ॥ तदाश्च सुभृशं तेन सुखिता विगतज्वराः ॥
 नृत्यंतश्च हंसंतश्च यथा स्वर्गजितस्तथा ॥ ३ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य ऋषयः सुतपोधनाः ॥ तीर्थयात्रां समाजग्मुः सरस्वत्यां महीपते ॥ ४ ॥ तेषु सर्वेषु तीर्थेषु स्वापुल्यमु
 निपुंगवाः ॥ प्राप्य प्रीतिं परं चापि तपोलुब्धा विशारदाः ॥ ५ ॥ प्रययुर्हिततोरानयेन तीर्थमस्तृग्ध्वं ॥ अथागम्य महाभागास्ततीर्थं दारुणंतदा ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा तोयं
 सरस्वत्याः शोणितेन परिप्लुतं ॥ पीयमानं च रक्षोभिर्बहुभिर्नृपसत्तम ॥ ७ ॥ तान् दृष्ट्वा रक्षसानराजन्मुनयः संशितव्रताः ॥ परित्राणे सरस्वत्याः परं यत्नं प्रचक्रिरे ॥
 ॥ ८ ॥ ते तु सर्वे महाभागाः समागम्य महाव्रताः ॥ आहूय सरितां श्रेष्ठा मिदं वचनमब्रुवन् ॥ ९ ॥ कारणं ब्रूहि कल्याणि किमर्थं ते हृदोद्वयं ॥ एवमाकुलतां यातः शु
 त्वाऽध्यास्यामहे वयं ॥ १० ॥ ततः सा सर्वमाचष्ट यथा वृत्तं प्रवेपती ॥ दुःखिता मथ तां दृष्ट्वा ऊचुस्ते वै तपोधनाः ॥ ११ ॥ कारणं श्रुतमस्माभिः शापश्चैव श्रुतोनघे ॥ करि
 ष्यंति तु यस्यांसं सर्व एव तपोधनाः ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वा सरिच्छेष्टामचुस्ते थ परस्परं ॥ विमोचयामहे सर्वे शापादेतां सरस्वतीं ॥ १३ ॥ ते सर्वे ब्राह्मणाराजंस्तपोभिर्नि
 यमैस्तथा ॥ उपवासैश्च विविधैर्यमैः कष्टव्रतैस्तथा ॥ १४ ॥ आराध्य पशुभर्तारं महादेवं जगत्पतिं ॥ मोक्षयामासुस्तां दिवीं सरिच्छेष्टां सरस्वतीं ॥ १५ ॥
 सा शनोति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अध्यास्यामहे अथ वसायं करिष्यामहे ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥